

“Ateitis”

366 W. Broadway, So. Boston, Mass.
Utarininkas, Gruodžio (Dec.) 7 d. 1915.

Atsionėmiami Redakcijai rankraščiai turi būti su autoriaus parašu ir antraštu. Rankraščius Redakcija taisyti ir trumpina sulig savo nuostatomis. Netinkantį spaudai smulkesnį raštą (korespondencijos, eilės ir p.) naikina ir autoriams negražina.

“KOALICIJĄ” IR JOS SĄLYGAS.

Užėjo mada kalbėti apie “koaliciją.” Rašo apie tai beveik visi laikraščiai. Rašė ir mes nekarta. O kadangi kalbama apie koaliciją arba bendrą įvairių srovių tarybą, reikia reikalas turėti su žmonėmis įvairių arba net ir priešingų įsitikinimų ir kadangi esant koalicijai, šiaip ar taip, pasidaryti atsakomu už koalicijinės tarybos visus darbus, tai išanksto reikia bent svarbesnieji klausimai aptarti ir del jų susitarti. Užtylėjimas, nedasakymas, dvi-prasmis aiškinimas čia gali tik pakenkti. Prieš bendrą pavojų arba prieš bendro tikslo gali eiti išvien ir priešai, tik jie turi išanksto vienas kitam garbės žodį duoti, kaip kur pasielgs.

Nereikia aiškinti, kad koalicijon arba bendron tarybon gali eiti tik žmonės arba srovės su aiškiai nusistovėjusiomis nuomonėmis arba pažiūromis. Sentimentizmas, neaiškus ir nepilnas dalykų formulavimas čia gali tik pakenkti. Kas tiki į savo pažiūrų ir idealų tikrumą bei butinumą, tam nėra reikalo su jaisiais slėptis ir duoti viešą prižadėjimą jų laikytis, o kas nori savo vyriausįjį tikslą bendrai veikiant greičiau atsiekti, tas privalo eiti ant kompromisų ir tartis nors ir su politikiniais ar asmeniniais priešais.

Kalbėdami apie “koalicijos” sąlygas arba dalyvavimą taip vadinamoje “Tautos Taryboje” pirmo vieton mes turime reikalą su mūsų katalikų klerikalais. Apie juos jau mes nekarta kalbėjome, o “Ateities” Nr. 65 išdėstėme jų “plenus” ir “žygius.” Tenai mes matėme, kad katalikų klerikalų tikslai ir plenai yra visai kitokie negu mūsų. Bet kadangi jie, kaip ir mes, savo vyriausiojo tikslo negali pilnai atsiekti be Lietuvos politiškos laisvės ir kadangi jie nekarta išreiškė norą bendrai veikti, tai mes ir sakome, kad bendram veikimui visuomet maloniai priatarsime, bile tik matysime, kad tas mūsų prisidėjimas nebus naudojamas mūsų pačių išnaudojimui ir paverгимui. Retežių pats niekas nenori dėtis, ir iš mūsų taipgi niekas to negali reikalauti. Štai delko mes jau “Ateities” Nr. 59 pabriežėme, kad pirm, negu susivienyti ir padaryti koaliciją, reikia žinoti, ką ištikrųjų tuomi norimi atsiekti — kokie kieno troškimai ir dienos reikalavimai.

“Darbininkas”, o paskui jį ir “Draugas” sako, buk

“apie busimosios laisvos Lietuvos politiškos tvarkos formas peranksti dar yra tartis”. Bet delko? Nejaugi mes neturime jokio supratimo apie politiškos tvarkos formas? Patsai “Darbininkas” ir “Draugas” tvirtina, kad jie ir jų vieninteliai yra tikriausi demokratizmo principų šalininkai. O jeigu taip, tai kamgi purtytis tuos principus išreikšti “juodu ant balto”? Taip daroma visur, taip turėtų būti padaryta ir pas mus. Štai Rusijoje padarė koaliciją šešios Dumos politikos partijos ir dvi V. Tarybos. Bet jos, eidamos koalicijon, nepasitenkino bendromis formulomis apie gynimasi nuo vokiečių ir reformavimą Rusijos vidurinės tvarkos ant demokratizmo pamatų, — ne, jos sustatė net keliolika projektuojamųjų reformų konkrečių reikalavimų ir po jais visos pasirašė savo pirmininkų arba vadovų vardais (žiūr. “Rieč” Nr. 234, 1915). Tai yra tikrai koalicija, ir tik tokios koalicijos darbas gali būti vaisingas. Nes koalicija, arba taryba, turėdama prieš save tik abstraktį idealą ir budama be jokio ryšio su praktiškos gyvenimu, butų bejėgė ir greitai pakriktų.

Įeinančios koalicijon arba tarybon srovės turi susitarti del tam tikrų laisvos Lietuvos politiško formų dar ir del kitų priežasčių. Pirmiausia — jeigu toji koalicija ar taryba kreipsis į žmones (o nesikreipusi negalės būti), tai ji turės jiems parodyti, kad jų žadamosios “laisvos Lietuvos” tvarka bus geresnė, negu ligšiol buvo ir negu galėtų būti vokiečiams ar rusams pilnai šeimyninkaujant. Antra gi — praeties veikimas katalikų klerikalų, su kuriais mums reikėtų tartis, visai neduoda garantijos nei rodo, kad jie taip gerbtų demokratizmo principus politikoje. Lietuvoje ir Amerikoje persekiojimas pirmeišvųjų laikraščių skaitytojų ir nepriėmimas jų išpažintin, griežtai konfesijinis (tikybinis) pobudis ar bent atspalvis “Saulės”, “Blaivybės”, SLRKA., “Federacijos” ir kitų draugijų bei organizacijų, katalikiškai klerikaliskų laikraščių netolerantiškumas, ir kt. aiškiausia rodo, kad šios srovės žmonės skaito save vieninteliai neklaidingais ir kitokių pažiūrų žmonėms nei laisvės, nei lygybės pripažinti, neverčiamai, nenori. Šitie tai praeties ir dabarties katalikų klerikalų pasielgimai verčiamus dideliai abejoti apie jų demokratiškumą bei “laisves” ir net stačiai varo į baimę, kad iš rusų ar vokiečių vergijos nepatekus į vergiją kunigų luomo ir jų biurokratijos. “Darbininko” tvirtinimas, buk jie visi yra demokratai ir buk Jaktos vergavimo “filosofijos” “Faktai ir principai” buvo kunigų pasmerkti”, — čia dar nieko nereiškia, nes mes per penkis metus apie tą

“pasmerkimą” nieko negirdėjome, ir i “Darbininko” “užtikrinimus” po penkių metų Jaktas gali padaryti vėl kitus užtikrinimus. Mes tartis ir bendrai veikti norime ir galime. Bet eidami “koalicijon” privalome aiškiai žinoti, ką tuomi atsiekti norime. Todėl ir mūsų pageidaujamos Lietuvos politiškos tvarkos formos (minimum) turi būti išanksto aptarta. Apie pačias tas formas pakalbėsime kita karta.

Iš laikraščių.

Del kun. A. Maliauskio misijų. “Katalikiškos visuomenės atstovas” kun. Dr. Maliauskis renka dabar Amerikoje aukas laikraščiu “Vilčiai”. “Lietuva” savo laiku buvo pabriežusi, kad tolia “misija” dabar ne laiku, nėra žmonėms reikią pirmiau duonos.

TEVYNĖ Nr. 49 apie tą patį dalyką rašo štai kaip: “Tokioje valapoje, kaip dabartinė, visų lietuvių spēkos turi būti įtemptos tam, kad kuodaugiausiai sušelpus badaujančius Lietuvos žmones. Tikslas turėtų būti aiškus — išgelbėti nuo alkanos mirties tuos mūsų brolius, kuriuos dar galima išgelbėti, kad neišmirtų visa Lietuva. Ir tokioje štai valandoje atsibasto iš Lietuvos agitatorius kun. Maliauskas, neva kokiu ten katalikiškų draugijų įgaliotas rinkti aukas... kunigų laikraščiu “Vilčiai”!

Kiek teko girdėti, jis neturi jokio įgaliojimo nuo “Lietuvių Dr-jos Nukentėjusiems nuo Karės Šelpti.” Savo prakalbas jis taip nuaidina, kad žmonės yra po įtekme, buk jų sudėti to agitatoriaus rankosna pinigai eis nukentėjusiems nuo karės. Žmonės deda pinigus. Pzd. P. delphijoje vienu tiktu vakaru sudėjo arti 600 dol. Ir iš tų pinigų badaujantieji žmonės nematys nei skatiko. Tie pinigai, su kurių pagalba butų galima išgelbėti nuo mirties šimtus mūsų brolių, eis palaikymui klerikaliskos spaudos Lietuvoje! Ar ilgai mūsų spauda tylės, matant tokį mūsų liaudies labdarinigma išnaudojimą, matant, kaip tuština šaltiniai, iš kurių turi būti semiamos aukos badaujančioms, bet ne kunigų laikraščiams?”

Kun. Maliauskio žodis.

DARBININKO Nr. 29 yra įdėta kun. Dr. A. Maliauskio atsakymas Lietuvai, su antraštu: “Kaip laisvamųjų laikraštis vadinamas “Lietuva” kvaitina savo skaitytojus.” Atsakymas charakteringas kunigui, turinčiam daktaro laipsnį ir atstovaujanciam “katalikišką Lietuvą”. Jo branduolį spausdiname ištaisai. Štai jis:

“Laisvamųjų laikraštis “Lietuva” iškreipęs pagaliaus mano pavarde, stengias diskredituoti (pažeminti) žmonių akjse mano misiją ir tuo jai pakenkti. Kad atlikti tą pragaištingą darbą, tas laikraštis vartoja pačias bjauriasias priemones, kurių sarmatijas ne vien inteligentai, bet pagaliaus ir patys laukiniai žmonės. Jis vartoja dergimus, pravardžiuojimus ir pagaliaus falsifikacijas.

Laisvamųjų laikraštis “Lietuva” piktinąs, kam aš renkas aukas katalikų lietuvių dienraščiui “Viltis”, o nerenkas aukų badaujančioms.

Ko vertas tas pasipiktinimas, tuoj pamatysime.

Jei kokioje srytyje veikia tik vienas žmogus — jis turi atlikti visą darbą pats. Bet, jei toje

srytyje veikia daugiau žmonių, tuomet darbas geriau pavyks, jei vieni dirbs vieną darbo dalį, kiti kitą, tretį trečią, ir jei visos tos dalys veiks harmoniškai, arba kitaip sakant, jei bus veikama sulig darbo pasidalinimo ir kooperacijos taisyklių. Tai vienas iš pamatinių ekonominio ir socialio gyvenimo principų. Nežinodamas, kas dedas Amerikoje, ir aš maniau, kad reiks pačiam varyti ištisą badaujančioms aukų rinkimo darbą. Bet neilgai trukus pamačiau, su kokiu pagirtinu pasišventimu ir sistematiškumu renka aukas badaujančioms Amerikos lietuvių kunigai ir lietuvių katalikai veikėjai per “Tautos Fonda.” O taip dalykui stovint, man beliko ne visą aukų rinkimo darbą nuo pradžios pradėti vienam, bet renkanties padėti jau pradėtame darbe. Tatai aš, norėdamas, kad badaujančioms aukų rinkimas labiau pasisektų, ir prisilakydamas darbo pasidalinimo bei kooperacijos taisyklių, pasirinkau sau vieną badaujančioms aukų rinkimo dalį: išrodindamas savo klausytojams baisy dabartinį Lietuvos stovį, aš prirengiu dirvą tiems, kurių užduotis yra pats aukų rinkimas. Iš tokio mano elgimos piktinąs laisvamųjų laikraštis “Lietuva” ir tuo parodo, kad to laikraščio redaktoriai ir rašiusieji tuos dalykus bendradarbiai nežino nei, a, b, c iš socialio ir ekonomijos mokslo sryties.

Manau, jog dabar visiems aišku kokiu budu aš dalyvauju, badaujančioms aukų rinkimo darbe.

Kas kita su rinkimu aukų taip reikalingam ypač dabartiniuose ir artimosios ateities aplinkybėse katalikiškai-tautiškam laikraščiu “Viltis”. Šioje srytyje Amerikoje kitas niekas nesidarboja, delto visą aukų rinkimą čia turiu atlikti pats.”

Matote, kun. Dr. Maliauskis savo prakalbose kalba apie nukentėjusius nuo karės lietuvius ir išrodinėja “baisy dabarnį Lietuvos stovį”, o aukas renka “Vilčiai” tik prisilaikydamas “darbo padalinimo” (sulig Markso?) ir “kooperacijos” taisyklių, kaip žinovas “socialio ir ekonomijos mokslo sryties”! Norėtume tik kunigo ir daktaro Maliauskio paklausti, ar tie “dergimai”, “biauriausios priemonės”, “palsifikacijos”, “dvasios mizerio-kai” ir kiti “perlai”, kuriais knibždėte knibžda visas jo straipsnis, — taipgi priklauso prie “socialio ir ekonomijos mokslo sryties” ir ar irgi atliktas sulig “darbo padalinimo ir kooperacijos taisyklių”? Jeigu taip, tai pilnai pripažįstame, jog kunigas Maliauskis nebereikalo daktaro titulą nešioja...

Kam rašyti neteisybę?

KELEIVIS Nr. 48, paminėdamas mūsų straipsnį apie pavojingumą pataikavimo ir politikinio vergavimo politikos ir pritaromas pamatiniai minčiai, sako:

“Bet kodėl gi nepasakyti to paties ir apie Amerikos lietuvių tautininkus? Juk Brooklyno seime jie butinai norėjo rašyti prašymą dėl Lietuvos autonomijos, o kada socialistai davė suprasti, jog jie “popieriniai kovai” nepritar, tautininkai išėjo ir padarė “bepartyviškos visuomenės” seimelį, kur įsteigė net tam tikrą fondą “politikos reikalams.” Paskui jie net kaltino savo spaudoj socialistus, buk šie buvę “priešingi” Lietuvos autonomijai.”

Mes stebimies, kaip “Keleivio” redaktorius, kuris patsai buvo tame seime, galėjo praleisti tokią neteisybę, nes jis žino, kad tame seime ne tik tautininkai, bet nei vienas žmogus nenorėjo ir niekam nesulė “rašyti prašymą” del Liet. autonomijos.

Atstovai mažinasi. KELEIVIS Nr. 48 praneša: “Keleivio” redaktorius gavo iš Petrogrado laišką, kur tarp kitako pasakyta, kad A. Bulota, kuris buvo ketinęs važiuoti Am- rikon aukų rinkti, dabar nutaręs jau nebevažiuoti.

Tuo tarpu mums teko girdėti, kad žemaitė su Vileišiu jau kelionėj. Jiedu išlipsią Bostonė.”

Jeigu neatvažiuoja Bulota — neatvažiuos nei Bulotienė, “Ziburėlio” atstovė. Beto, nors apie p. J. Vileišio išvažiavimą jau senai mums pranešta, bet lig šiol nieko negirdėti, tuo tarpu mūsų bendradarbis iš Prūsų Lietuvos rašo, buk p. Vileišis liko Vilniuje. Jeigu taip būtų, tai iš to didelio atstovų skaičiaus gali nelikti nei vieno. O gal pasirengę važiuoti atstovai prijaucia, kad čia jau žmonės skaito, kiek jie kasnių per dieną suvalgys, todėl ir nesiskubina?

M. Roemer. DIDYSIS VILNIAUS SEIMAS.

(tąsa)

Organizacijos komitetas kreipėsi po keletą kartų per spaudą į visuomenę, primindamas apie suvažiavimą, šaukdamas dalyvauti jame ir paduodamas su-manymus, kaip turėtų būti su-tvarkytas suvažiavimas. Komitetas kvietė visus, kas del kokių nors priežasčių pats negalės dalyvauti suvažiavime, kad pri-siuntinėtų referatų apie pro-jektuojamus suvažiavime įvai-rius klausimus. Buvo sumany-ta apskritai visus klausimus pradėti referatais, kurie butų pamatas diskusijoms. Oficiale susivažiavime kalba buvo pripa-žinta lietuvių kalba, bet galima buvo skaityti referatus ir kito-rius kalbomis. Pavieniai vi-suomenės balsai mėgino suteikti suvažiavimui tikro lietuvių tautos ekonominio kongreso budą. Pavyzdin, kažinkokis p. Lozinskis “Vilniaus žinių” Nr. 261 patarė praplatinti ir smulkiai išdirbti tą suvažiavimo programos dalį, kurioje kalba-ma apie Lietuvos ekonominius reikalus. Tarp kita ko jis siūlė padalyti tą dalį programos į ke-letą atskirų skyrių, butent: išsiskirstimą į vienasėdžius ir sutraukimą ukininkų žemės į kruvą, gyvulių auginimą, van-denio vartojimą ukės reikalams, pielių ir laukų pagerinimą (mė-liovacija), žuvų auginimą ir t.t. ir sudaryti suvažiavime tam tikrą Sekciją, kuri ir aptartų visus tuos dalykus.

Juo toliau, juo gyviau pradėjo interesuoties suvažiavimu visi visuomenės sluogsniai, srovės ir grupės. Kunigai pradėjo šaukti, kad visų trijų Lietuvos dijecezių — Kauno, Vilniaus ir Seinų — kunigai kuodaugiausiai dalyvautų suvažiavime ir kad išanksto pasirupintų visi kur — susivažiuoti susitarti tarpu savęs ir apkalbėti visus klausimus, kurie bus rišami su-sivažiavime. Lietuviai moky-tojai, susiorganizavę į Mokyto-jų Sąjungą taipju projektavo kuoskaitlingiau dalyvauti suva-žiavime ir, pasinaudojant pro-ga, padaryti savo — mokytojų suvažiavimą, ypačiai toje va-landoje, kaip žmonės patis pra-dėjo rupintis švietimo reikalais ir tokioje prasmėje, kokioje no-rėjo Lietuvių Mokytojų Sąjun-ga. Tautininkai, radikalai (demokratai), socialistai (L.S.-D.) kiekvieni savo budu rengėsi į suvažiavimą. Pagalios, tik ką šviežiai susiorganizavęs po į-taką paskutinių atsitikimų Rusi-joje “Lietuvos valstiečių sąjun-gos organizacinis Komitetas” iš kairiojo lietuvių demokratų partijos sparno (liaudininkų grupą) šaukė valstiečius, kaipo skaitlingiausįjį Lietuvos luomą, uoliausiai važiuoti į suvažiavi-mą, tikėdamies organizuoti Val-stiečių į “Valstiečių sąjungą.”

Daugelyje Lietuvos miestelių buvo tikra rinkimų kampanija. Juo labiau žengė ir vystėsi rusų valdžios boikotas, juo didesnis reikalas buvo žmonių išrinktie-siems tautos atstovams susiva-žiuoti. Suvažiavimo diena veiki-ai artinosi. Nebuvo laiko pa-dalyti šalį į atskirus rinkimų apskrčius. Delto vienas atsto-vas į suvažiavimą atvažiuo nuo valščiaus, kitas — nuo parapi-jos, trečias nuo sodžiaus, ketvir-tas — šiaip, pats nuo savęs. Užtat ne kiekvienas atstovas lygų balsų skaičių susivažiavi-me atstovavo. Įdomu tai, kad ten, kur buvo tikri rinkimai, buvo visiems, be jokių skirtumo turto ir padėjimo, lygus rinkėjo — piliiečio balsas.

Buvo taipogi ir tokių vietų, kur visai nei rinkimų, nei ren-gimosis į susivažiavimą nebuvo. Tai buvo tamsiausieji valščiai ir tos Lietuvos vietos, kurias veik visai nebuvo lietęs liuosybės judėjimas. Betgi iš kitų ir iš tokių vietų atvažiuo pavieni-ai asmenys. Iš kaikiurių valščių ir grupių, kurie del techniškųjų priežasčių negalėjo pasiūsti at-stovų, buvo prisijūta sumany-mai arba įgaliojimai kalbėti nuo jų kitų vietų atstovams (toki įgaliojimai pažymėtini nuo ke-lių vietinių — Vilniaus grupių, nuo Mogilevo gub. lietuvių, nuo lietuvių iš kitų Rusijos gilumos vietų, pav. Voroniežo — žiurėk p. Lindo straipsnį “Vilniaus žinių” Nr. 281.) Į suvažiavimą atsiumė taipogi atstovus ir lie-tuvių naujokynai (kolonijos) iš Varsavos, Rygos, Odesos, Petrapylės ir Maskvos. Iš “Vil-niaus žinių” knygyno buvo iš-duota 1.800 įžengimo kortelių. Daugelis betgi įėjo ir be jokių kortelių ir išviso suvažiavime dalyvavo apie 2000 žmonių, iš kurių 1000 žmonių atstovavo tukstančius, šimtus ir dešimtis rinkėjų. Dauguma suvažiavime dalyvavusiųjų valstiečių buvo iš vadinamosios Augštaitijos, iš Suvalkų gub. ir prisistūmė žemaitija. Vilniaus gub. lie-tuviai suvažiavime taipogi turėjo burelį atstovų. Kiti neturtin-gieji atstovai buvo rinkėjų lėšo-mės atsiūsti į suvažiavimą. Be atstovų suvažiavo šiaip nemaža svečių ukininkų, darbininkų ir besimokinančios jaunuosienės. Buvo svečių ir iš Prūsų Lietu-vos. Kunigų buvo kelios dešim-tys. Įdomu taipju, kad suvažia-riaman atvyko valstiečių ir darbininkų saujelė ir iš nelie-tuviškųjų Vilniaus gub. valščių (kiti iš jų skaičiaus, kad ir nemokedami lietuvių kalbos, da-lyvavo tarybose ir kalbėdavo lenkiškai prezidiumas reikalai ištikus vertė jų kalbas lietuviš-kaiki ir iš lietuviškos — lenkiš-kaiki).

Atvažiavusiems valstiečiams buvo patarta kreiptis į “Lietu-vos Bitininko” redakciją, ku-riore dirbo “Valstiečių sąjungos organizacijos Komitetas.” Val-stiečių atstovai pradėjo rinkti si Vilnių jau 18 lapkričio d. (1 gruodžio). Sekmadienį 20 lapkri-čio (3 gruodžio) iš vakaro prieš suvažiavimą Pagirių geležinke-lio salėje buvo lietuvių teatras, surengtas naujai susitversios “Vilniaus Kanklių” draugijos. Buvo suvaiddinta iš rankraščių viena lietuvių drama ir garsus p. Petliuko farsas (Neatmez-gamas mazgas), be to choras, muziko ir artisto M. Petrausko vedamas, sudainavo keletą lie-tuviškų dainų. Salė buvo kim-šta prikimšta — parduota visi bilietai. Po vaidinimu LSDP. pasinaudodama proga čia pat įtaisė mitingą.

21 lapkričio dieną (4 gruo-džio) erčioje Vilniaus mieste salėje buvo atidarytas suvažia-vimas, kuris tęsėsi dvi dieni, su mažomis pertraukomis. Su-važiavimas, kuris turėjo Sank-cionuoti galutinąjį Rusų vald-žios boikotą Lietuvoje įėjo pa-čiausiuoju žmonių krašto valdžios guštos. Ta senoji valdžios ma-šina kuri pirmiau gniuždė visą

Lietuvą, dabartės pusėtinai sugadinta ir nusilpusi neturėjo tiek vieko, kad išvaikius čia pat po jos akių susimetusių revoliucijos lizdą.

Susivaziavime buvo visos Lietuvos partijos ir srovės. Susiorganizavusi (Lietuvos Demokratų Partija), partijų buvo dvi: LDP ir LSDP (Lietuvos Soc. Dem. partija) susiorganizavusi taip jau buvo Lietuvos Mokytojų Sąjunga, tebesiorganizavusi dar tikrai tuo kartu krikščionių — demokratų partija rodėsi susivaziavime labai solidariai ir sutartinai; buvo taip pat atstovaujama "Valstiečių Sąjunga" — jos sumanytojų smenimis, — kuri turėjo faktiškai susiorganizuoti laike pato susivaziavimo, buvo, pagaliai, ir tautininkų, kurie kėtino organizuotis po suvaziavimą. Tuomet jie dar neturėjo partijos formų, bet įsakmiai ir aiškiai pasizymėjo kaip srovė, ir galų gale eilės įvairių nepartinųjų, pradedant oportunistais ir baigiant radikalais. Tautininkai, demokratai ir veik kiti visi dideliu pietizmu vaidino Lietuvos Tautos atstovybę kad ir žiežius tautos gyvybę. Kraštininkų tautininkų uždavinys buvo suvaziavime susivaziavimą ne tik šalies laisvės darbui, kiek tam kat pagilinus tautinį antagumą ir pakėlus šovinizmą. Tačiau jie turėjo mažiau aiškios susivaziavime. Ir ne nuostabu. Tokio pakilimo laikais, kuris tuomet buvo Lietuvoje, srovės, kurios neturėjo aiškios socialės koncepcijos, turėjo pamesti po savo kojų dirvą ir negalėjo padaryti jokios įtakos. Kraštininkų tautininkų sparnas nesudarė savimi jokios koncepcijos ir susidėjo iš saujelės žmonių, užsikrėtusių ultrašovinizmu upu. Tos saujelės reikšmingi protestai dėl kalbėjimo lenkiškai*, kelių kartų išėjimas iš šalės, šaukšmai, kad reikia išvaryti visa, kas nebuvo tikrai lietuviška, ne tikrai nesutiko užuojautos ir nedarė įspūdžio, bet sutiko energingą pasipriešinimą didžiūmos susivaziavimų ir dar lėtesniųjų tautininkų. Nuo paskutiniųsios kompromitacijos lautininkus išgelbėjo žilas tautos vadovas dras Basanavičius, kuris nesidėdamas su tais rėksniais, savo asmeniniu autoritetu ir nuopelnų areole suteikė apskritai visam susivaziavimui užtektino tautinio pobūdžio.

Rimčiau už tautininkus elgėsi susivaziavime kunigai krikščioniai — demokratai. Jie ištikro atstovaudami susilaikymo ir vidutinumo pamatus, visai ne sutarusius su to laiko dvasia ir tapo ir su troškimais radikalų būdu pertaisyti politikos padėjimą, visgi šiek — tiek pripažino reformų reikalingumą ir priėmė ramiam boikotui, nors rūpinosi persėrgėti nuo kruvinos revoliucijos. Didžiausią įtaką susivaziavime dalinosi tarpu savęs radikalai (demokratai) ir LSDP. Demokratai, del didumos valstiečių atstovų susivaziavime, turėjo daugiau prielankumo, kaip social-demokratai.

Suvaziavimo atstovai grupavosi tarpu savęs ne partijų, bet visuomenės klasiniams pamatais, kurie labai buvo atsakantieji faktiniam srovų pasidalinimui. Tuose svarstymo dalykuose, kurie lietė ekonominius ir visuomeninius klausimus, buvo starta leisti kalbėti dviem nuo kiekvieno luomo atstovam, o tai — dviem darbininkų atstovam, dviem — bežemių, dviem — mažažemių, dviem — didžiažemių ir t.t.

Suvaziavimą atidarė dras Basanavičius kaip organizacijos komiteto pirmininkas. Savo

* Tokių kalbų buvo keletas; lenkiškai atsiliepė keletas atstovų iš Vilniaus gub., taipgi jiems pasiaikiškinimus prezidento vardą davė p. Višinskis.

prakalboje dras Basanavičius pasveikino visus susivaziavusius su pirmuoju lietuvių tautos atstovų susivaziavimu senoje Lietuvos sostinėje Vilniuje ir pabrėžė jo svarbą tautos atgimime. Suvaziavimo pirmininko rinkimuose pasirodė pirmasai susirėmimas ramesniųjų partijų su L-S-D. P. Organizacijos Komiteto vardu dras Basanavičius paskelbė 4 kandidatus į suvaziavimo pirmininkus ir 3 į sekretorius. LSDP tuojau paskelbė sąvosių kandidatus. Po ilgų ginčų nutarta buvo padaryti kompromisas. Į prezidentumą buvo išrinkti: dras Basanavičius (bepartyvis) inž. Kairys (LSDP) p. A. Smetona (LDP), prof. Bučys (krikščionių — demokratų) ir p. Stankunas (valstiečių kandidatas), sekretoriais išrinkti p. J. Gabrys (narys valstiečių sąjungos organizacijos komiteto), p. P. Klimaitis (Liet. Mok. Sąjungos valdybos narys) ir p. L. Gira. Išrinkus prezidentumą, buvo mirusiuji paminėjimas. Šitas primintina delto, kad labai yra charakteringa tokiam maišytam revoliucijiniam ir tautiniam suvaziavimui, koku buvo Vilniaus Seimas. Atstojimu buvo pagerbtas atmintis 1) visų kritusiųjų kovoje už laisvę, 2) Vilniaus miesto įkurėjo — Gedimino, 3) revoliucijos aukų ir 4) visų, kurie nebudami revoliucijos aukomis, mirė savo mirtimi, pasidarbavę ramiu, prakilniu ir ištvėringu darbu Lietuvos gerovei.

Dienos tvarkoje dras Basanavičius turėjo pastatyti pirmoje vietoje tai, ką buvė nutaręs organizacijos komitetas. Tai buvo berods santikių klausimas su latviais ir su kitomis kaimyninėmis tautomis, ir tautomis įsi gyvenusiomis lietuvių tarpe. Bet čia užprotestavo kraštininkai kairieji, reikalaujanti, kad būtų nustatyta dienos tvarka sulgy pergyvenamo momento reikalų. Prasidėjo ginčai, po kurių prieita vėl lig kompromiso: dienos tvarka buvo priimta maišyta.

Dvieju dienų bėgyje visai paaiškėjo tie uždaviniai, kuriuos turėjo išrišti suvaziavimas. Tie uždaviniai gludėjo tame padėjime, kokį sudarė šalje paskutinių dienų atsitikimai. Tie uždaviniai, tai buvo: susienijimas visų tautos pajėgų, kad pasinaudojus centralinės valdžios suirimu padėti pamatas politikiniams krašto liuosybei.

Be vyriausiųjų — politikų klausimų į susivaziavimo programą įėjo ekonomijos, visuomenės ir kultūros klausimai. Tačiau ekonomijos ir visuomenės klausimuose del pasirodžiusio suvaziavimo visai griežto įvairių luomų skirtingumo, rezoliucijų (nutarimų) nebuvo išnešta. Tokios rezoliucijos nebutų gerai apėmę visų Lietuvos luomų padėjimo, delto kad jie nebuvo tobulai atvaizdinti suvaziavime ir tik butų savo brutaliu klasių reikalų subendrinimu numazinę kitų Seimo nutarimų autoritetą ir svarbą. Tuo Seimas, tarsi, pabrėžė visos tautos politikinių reikalų vienodumą, kurį sudarė tų metų atsitikimai valstybėje, — ir skirtingumą luomų reikalų tolimesniam tautos gyvenime. Svarstymas visuomeniniai ekonominių reikalų butų tą leidę tik išsikalbėti įvairiems luomams. Delto Seimo nutarimai liečia veik išimtinai politikos dalykus. Tie nutarimai populeriai sformuluoti ir padalyti į keturias dalis, kurių trys pirmosios, anksčiau tarpu savęs surištos, yra grynai politikinės, o ketvirtoji apima tautiniai kultūrinių Lietuvos reikalų pobūdį. (Nutarimų tikslą žiur. "Ateities" Nr. 66 Red.)

Skaitykite ir platininkite "Ateitį".

Šis-tas prie kolonizacijos klausimo.

II.

Mums reikia važiuoti gyventi tarp žmonių, bet ne miškų. Taip sakydamos turio omenėje du dalyku: 1) kad mes privalėtume musų žmones kolonizuoti į geresnes, kad ir užimtas, vietas ir 2) jeigu jau kolonizuotume į miškus, tai tuomet dideliais buriais ir butinai vienon vieton. Apie tai aš šiuokart ir kalbėsiu.

Jau pereitame savo straipsnyje nurodžiau, kad pigiai pirktą ukė visuomet apsieina brangiau. Iš to padariau išvedimą, kad apsimoka pirkti tik brangesnę ukė, jau pradirbtą, nes visais atžvilgiais geriau.

Tai aš įsitikinau matydama žmones, dirbančius ant naujų ukų (kasandčius "miškus" ir rengiančius farmas ir t.t.) ir prisiziūrėjęs jų gyvenimui. Patyrus jų padėjimą man metėsi tuoj vaizdas jo gyvenimo ateityje.

Aš tuomet nemaniau, kad man reikės rašinėti šiame klausime, nors teiravausi ekonominio gyvenimo stovio ir apskritai smulkmenų iš jo ukininkavimo, bet šadien jo skaitliavimai mano užmiršti ir jų reikės palaukti, lig vėla neteks ant ukų atsilankyti. Mat aš remiuosi rašydamas vien realiu gyvenimu, bet ne teorijomis, žinoma, atsizvelgdamas ateityn.

Todel iš aplankyto ukininkų gyvatų išnešiau įspūdį, kuris mažiau daugiau išreiktas mano straipsneliuose "Nedel. Naujienose" Nr. 6—15 m. ir "Ateityje", ir tuomet jau nusprendžiau, kad tos miškuose perkamos ukės musų žmonėms tik vargą neša ir juos kankina, o kišenių jų tuština.

Ne taip butų nupirkus jau apgyventose vietose ukę ir tęsti jos apdirbimą toliau. Žinoma ir apdirbtą ukę galima nupirkti net tokioje vietoje, ką neapsimokės jos apdirbimas ir neduos reikalingų įplaukų. Tai-gi vieta reikia atsargiai parinkti.

Tokioje parinktoje vietoje geresnis gyvenimas bus šiais žvilgsniais: 1) kad tenai išdirbti susinešimo keliai su miestu ir jau ukės produktų išleidimas palengvintas; 2) kad iš tokių vietų galima lengviau vesti tiesioginius prekių pardavimus, negu iš užkampų; 3) kad ukui reikalingos reikmenys galima pigiau gauti ir 4) tenai gali būti užlaikomi patarėjai (agronomai, veterinarai, sodininkai ir kiti instruktoriai) žemdirbystės reikaluose. Beto, gali būti daugiau patogumų ekonomijos žvilgsniu ir t.t.

Tai rašydamas turio omenėje racionalų ukę, nes matau, kad tik tokia ukę gali būti išganymu musų žmonių. Vedimui tokios ukės musų žmonėms reikalingi instruktoriai, nes jie turi per maža išsilavinimo žemdirbystėje ir, apskritai, tame užsiėmime. Čionai panašiai, kaip Lietuvoje, ukininkaujant greitai galima su dideliu kapitalu nusigyventi.

Čia ukę turi būti tiesiog fabriku gaminimui įvairių ukės produktų. Beto augalai čionai kitiškesni ir reikalauja jau kitiškesnio ukininkavimo.

Produktiviška ukė reikalauja sumanių vedėjų ir žmonių su didele praktika. Jie, beto, turi matyti ne tik kas dedasi jų ukėje, bet už jos miestuose kur jo ukės produktai plaukia. Jis turi buti kartu geras "biznieriš", kad pardavus su geriausiu sau nauda. Tas viskas verčia mus rupintis netik įgijimu ukų, bet kartu dar daugiau ir plačiau apie tai pagalvoti.

Ukės produkcija neužsibaigia vien užauginimu daržovių, sodno vaisių ir t.t. Juos galima išdirbti dar į antrus produktus, kurie taip-gi atneš nemaža naudą ukininkui. Konservavi-

mas, perdirbimas obuolių į vyną ir t.t. butina ukininko pareiga buti susipažinusi su tomis ir kitomis ukio išdirbystės šakomis. Tas reikalinga, ypač čionai Amerikoje tuomet, kuomet užplaukią produktai iš pietų ar kitur nepaprastu pigumu numuša jų produktų kainas. Jeigu ukininkas nemokės tuos produktus paversti kitiškesniais (perdirbti) jis turės atiduoti už menką kainą ir tuomet jo ukis gali duoti nuostolius. Beto kovai su kompanijomis, trustais, kurie nori ukininkus begalo išnaudoti, jau minėta pramonės dalis neišvengiama.

Tarpe kitų ukio produktų pienas užima svarbią vietą. Visgi pristatyt pieneį į miestą tiesiog naudotojams negalėsi. Beto ir menkesnis pelnas. Daug didesnis uždarbi, kuomet pienas paverčiamas sviestu, smetona ir kitais pieno produktais. Už žemuoges ir kitas daržoves didesnis pelnas, kuomet konservuojamos arba prilaiškoma jų pasulijimas, kuomet jų didelis reikalavimas rinkoje ištinka.

Siam pastarajam reikalui reikalinga tam tikros trobos (sklepai) kuriose sveikais butų galima išlaikyti produktus ir t.t.

Matote, kad pažvelgus ukininkystės sritįn giliau mes susiduriame su tokiais jos reikalavimais, kurių vienas žmogus arba maži bureliai negali patenkinti ir priversti iš savo rankų išleisti žalią medžiagą ir uždarbą atiduoti svetimiems, kompanijai, trustams su sau dideliais nuostoliais.

Bet einame prie pačios ukės vedimo. Amerikoje trilaukis ukis jau negali gyvuoti, bet reikalauja tankesnio javų apkeitimo. Vaismaininis ukis čionai tik gali užsilaikyti. Taigi nuo trilaukio, kokį kaip kas vedė Lietuvoje (pastaruju laiku Lietuvoje trilaukiai ukiai nyko, o jų vietą užėmė dauglankis ukis) turi pereiti prie septinlaukio, devynlaukio arba dvyliklaukio (pastarasis jau ir-gi vietose yra užvestas Lietuvoje, o Latvijoje pastaruju du dauglankiu užima pirmąją vietą).

Vaismainis butinai reikalingas, nes tik jį racionaliai vedant, galima susilaukti didelės naudą ukui ir sau. Yra patirta ir žemdirbystės mokslas mokina, kad kai-kurie javai tik po tam tikros rūšies kitų javų labai puikiai užauga (sakysim, minkštosė žemėsė po dobilų puikiai deri bulvės, motiejienos — avižos. Žinoma kiekvienu rusiš žemės turi savo reikalavimus ir kitaip reikalinga joje veismainis pastatyti). Kiti javai, sakysim dobilai, ant to paties ploto žemės gerai užderi, jeigu pasikartoja ne dažniau kaip į devintus metus, o praktikoje net patirta, kad gerai esą atkartoti dobilus į tą pačią vietą tik į dvyliktus metus.

Ir taip su kitais javais. Čia ne vieta man žemdirbystės mokinti ir šie nurodymai tik tam pridėti prirodyti, kad ukis vesti, tai taip-pat ne krėsti baikos, bet reikalauja ir-gi mokslo ir daug pritririmo mokinimosi ir tirinėjimo.

Dar žemes gerumas neturi tokią didelę svarbą, kaip mokėjimas ukininkauti. Ant smėlių galima rasti puikiausias ukes, ir Lietuvoje ant smėlynų augdavo pastaraisiais metais puikiausiai rugiai, šilainėsė augdavo ir-gi geriausiai rugiai, dobilai ir bulvės. Ir tai atsitiko tik ačiu tam, kad atrado lubinus, kurie suteikdavo žemei reikalingą trašą (reikalingas daleles), kad augtų tie javai. Paskiau atrasta, kad geltonasis lubinas tinka smėlynams, o mėlynasis šilainėsė su kieta žeme apacioj ir žemose vietose. Parsikraustė seradelė (jos kelios rusjės) kuriai atrado tinkamas žemes ir jas išnaudojo užsėdami minėta pašarine žole.

Kitur galima žeme parerinti ir sukeičiant podirvi su dirva, kitur atvežus iš kitur žemės ir ją

sumašius su vietos žeme. Tik žinoma reikalinga parinkti tokią žemę, kad ji papildytų tą žemę, su kurią maišome. (Su savim įdėtų tuos nedateklus arba tų dalelių, kurių truko) ir t.t.

Bet užviš svarbiausia tai vaismainis ir jis turi buti net racionalyje ukyje pritaikintas prie žemės kokybės.

Ar gali tai padaryti žmogus apsigyvenęs tarpe miškų atskirtas iš draugijos ir ant blogų ukų. Kad imti panašias ukes reikalinga daug drasos ir trumpo regėjimo, vien pigumu pasiganėdinant.

Apie tai, kaip butų geriau Lietuviams kolonizuotis bus kitą kartą.

J. Strimaitis.

Lietuviai Amerikoje.

WILKES BARRE, PA.

(Iš abelno judėjimo. Streikas tebesitėsia. Nauji gandai apie susitaikymą ir nauji tebesikarantojanti minios su streiklaužiais bei policija susirėmimai. S. L. A. prakalbos. Abelni ruožai).

Vietos neleistas tramvajų kunduktorių su motromonais streikas tebesitėsia. Per pastarą savaitę streiko srityj nieko įžymaus neatsitiko, išskyrus bene tiktai naujus gaudus apie susitaikymą kurių delei sakoma, kompanija buvo suaukusi susirinkimą, kuris atsibuvo pastaro šeštadienio vakarą ir, kuriame, kaip vietos laikraščiai paduoda, buvo apsilankęs net patsai Pensylvanijos gubernatorius. Sekantį sekmadienį, lapkričio 28 d., vėl atsikartojė veik visose daljse miesto publikos su streiklaužiais bei policija smarkus mušiai. Daug sužeistų ir dar daugiau suareštuotų ir t. p. Tiek, kad buvusis susirinkimas palikęs be pasekmių: streikas

tebesitėsia. (Kitą kartą paduosiu sąlygas, dabar jų neturiu poranka.) Tiek tegaliu pasakyti, kad darbininkai griežtai atsiskė ant kompanijos siūlomųjų propozicijų bei sąlygų sutikti. Ir galo streiko nesimato.

Prie progos, reikia pastebėti, kad konstabulerija baisiai žiauriai apseina ir stačiai kaip žvėrys muša kaltus ir nekaltus žmones, kaip gyvius. O dar amerikoniškai bauris rusų kazokais! Juk patjė nešvelniau dabar apseina, o juk respublika!

Vėlai jau vakare, kada apsidirbom su kuopos reikalais, vienas draugas sako: "šį vakarą yra S. L. A. prakalbos" Visų akjė suziuro miniman draugan. "Einame!" nutarėm visi vienu balsu. Nuėjom. Svetainė (p. F. Kavaliausko), nors ir mažai, bet žmonių neperdaugiausiai. Tyla, lyg kapuose! Aš net nusišėbėjau: čia tyla? Na, bene nors kartą, tariau patsai savyje, pradės musų žmonės kult' ir suprasti, kas tai yra tylus užsilaiikymas susirinkimuose. P. V. Kamarauskas skaito susivienijimo išleistą paskaitą. Skaito nubodžiai ir labai žemu bei vienodu tonu, vienok visi atidžiai klausosi ir — tyl!

Baigiant paskaitą, ir, žmonėms vis tebesirenkant, pribuvo ir gerb. Susivienijimo prezidentas p. F. Živatkauskas. Užbaigus paskaitą, vakaro pirmsėdis pakviečia su kalba p. Živatkauską. P. Živatkauskas kalba apie valandą suvirš apie organizacijos reikšmę žmonijoj ir pagaliuos Susivienijimą lietuviuose. P. Živatkausko kalba, kaip ir visada, vietos žmonėms labai patinka, ir jie jį priima su atviroms rankoms ir delnų plojimais.

Taip ir šį sykį. Gerb. kalbėtojas nuodugnias, pajvairindamas su juokais, nupiešė viršminėtoj temoj visą reikalingumą gerų organizacijų žmonijoj, o ypač darbininkuose ir lietuviuose. Priminė ir Lietuvių Jaunimo tebesitveriančią Sąjungą, ir ragino visus jaunuolius jon rašytis.

Ar Jus Žinote?

Kad musų krautuvėj galit gauti visokių daiktų už žemesnes kainas negu kitur.

Čeverykai vyrams, moterims ir vaikams padaryt' su-lyg naujausios mados, garantuojama kožna pora Vyrų skrybelės naujausios mados, kietos ir minkštos visokių kainų ir dabar nupiginta: vertės \$2.00 už \$1.65, vertės \$1.50 dabar tik už \$1.25.

Čia tai naujiena!

Kaip žinot, lietuviai neturi rakandų krautuvės (Furniture), tadel aš padariau sutartį su didžiausia firma Bostone ELDRIDGE & PEABODY CO., tadel bus galima gauti visokių rakandų kam ko tik reikės. Bet geriausia yra tas, kad galėsite pirkt ir ant išmokesčių, arba mokant ant karto. Patarnavimas pirmos kliaosas.

Visus širdingai kviečiu atsilankyti. C. P. YURGELUN, 377 WEST BROADWAY, SO. BOSTON, MASS.

Vietos sąjungiečiai ištare p. Živatkauskui už tai savo širdin-giausiasį ačiū!

Pirmadienio vakarą pas mus iškrito antras nemažas sniegas. Jurgis.

Ivairios žinios.

GALĖS KELIAUTI TIK Į NEUTRALES VALSTYBES.

Washington, D. C. — Jung. Am. Valstybių sekretorius Lansingas paskelbė, jog p. H. Fordo suorganizuoto taikos burelio nariai gaus pasportus, su kuriais jie galės keliauti tik į neutrales Europos valstybes, t. y. į tas, kurios nekariauja.

Beto, jokr. Lansingas nurodė, jog Amerikos piliečiai tik tuomet gali gauti pasportus į kariaujančias valstybes, kuomet svarbūs biznio reikalai būtina verčia važiuoti į kariaujančias valstybes, arba kuomet tokį asmenį ar asmenis pakviečia tų valstybių valdžią agentai. Toliau p. Lansingas paaiškina, jog nedaroma skirtumo tarp to taikos burelio narių ir kitų Amerikos piliečių. Tokia valstybės departamento taisyklė visus lygiai paliečianti.

GALI KILTI STREIKAS PATRONŲ DIRBTU-VEJE.

Bridgeport, Conn. — Vietinės mašinistų unijos viršininkai pranešė, jog nedėlioj bus sušauktas susirinkimas, kuriame nutars, ar mašinistai, kalviai, katiliai ir k. Union Metallic Cartridge Co. darbininkai turi sیرهkuoti, ar ne.

Sakoma, jog dirbtuvių savininkai atsisakė priimti mašinistų reikalavimą pagerinti darbo sąlygas. Kalviai-gi ir katiliai skundžiasi, jog kompanija pasiryžė net numušti jų mokesčių, o metalo darbininkai — jog kompanija priima neunijistus darbininkus. Koks darbininkų skaičius rengiasi streikuoti, kol-kas nėra žinios.

IŠVEŽĖ 20,000 GALIONŲ ROMO.

Šiomis dienomis išplaukė iš Bostono prielaukos skuneris "Hathaway", kuris veža iš Naujosios Anglijos į vakarinę Afriką romą. Ten esą tiek daug romo reikalaujama, kad laivai, kurie jį veža, net turi laukti, kol jo užtektinai išdistiliuos. "Hathaway" tai jau šeštas laivas, kuris šiemet veža į Afriką romą. Šitas laivas veža į ten, be romo, 1500 statinių miltų, keliolika tukstančių pėdų apdirbtos medžio ir daugybę smulkių prekių. Iš Afrikos-gi laivai grįždami atgal parveža raudonmedį ir k. brangius daiktus.

Neužmirškite sušelpiti nukentėjusių nuo karės.

Vietos žinios.

10 metų Vilniaus Seimo sukaktuvių paminėjimas, kurį surengė "Gabijos" draugija gruodžio 4 ir 5 d. pasisekė kuopuikiausia. Kitame Nr. pranešime plačiau.

Lietuvių Labdarystės Draugijos rinkimai naujos valdybos ateinantiems metams buvo gruodžio 1 d. š. m., So. Bostone, Mass. Čia paminėsiu visus kandidatus ir kiek kuris jų gavo balsų.

Kandidatai į pirmininkus: Jurgis Dragašius gavo balsų 87, Napoleonas Januška — 46, Petras Stanis — 12.

Kandidatai į vice-pirmininkus: Stasys E. Vitaitis gavo balsų 95, Antanas Kupstis — 41, Petras Jankauskas — 8.

Kandidatai į protokolų raštininkus: Mikolas Balčiūnas gavo balsų 78, Mikolas Vasiliauskas — 63.

Kandidatai į finansų raštininkus: Stasys Mockus gavo balsų 102, Jonas Skibirdis — 41.

Kandidatai į išdėininkus: Kazys Pratapas gavo balsų 84, Rokas Pernickas — 48, Leonas Svagždydys — 11.

Kandidatai į maršalkas: Kazys Sangaila gavo balsų 80, Vladas Federavičius — 33, Motiejus Moliejus — 26.

Kandidatai į direktorius: Julius Slipkowski gavo balsų 74, Jonas P. Tuinila — 71, Antanas Čebatorius — 69, Franas Ramanauskas — 37, Leonas Stasiulis — 25, Vladas Klemka — 48, Jurgis Likas — 29, Jonas Pranaitis — 38, Andrius Juodgudis — 21.

Taigi didžiama balsų Liet. Dr-jos valdybon ateinantiems metams išrinkta šie asmenys: pirm. J. Dragašius, vice-pirm. S. E. Vitaitis, prot. rašt. M. Balčiūnas, fin. rašt. S. Mockus, išd. K. Pratapas, maršalka K. Sangaila. Direktorais ant trijų metų: J. Slipkowski, J. P. Tuinila ir A. Čebatorius. Naujoji valdyba užims savo vietas nuo Naujų Metų.

Narių balsavime — rinkimuose dalyvavo 151. Gaila, kad nesurenka laike rinkimų visi nariai; prie Liet. Lab. Dr-jos priguli apie 700 narių, o tik tai toks mažas burelis tedalyvavo valdybos rinkimuose. Draugijos nariai privalo neužmiršti, jog viskas priguli nuo valdybos, todėl dabar turi but užganėdinti dabar išrinkta valdyba ir palinkėti geros kloties jos darbui, nes darbas yra sunkus. Nei vienoj draugijoj valdyba neturi tiek darbo, kiek Lietuvių Labdarystės Draugijoj, ir tai uždyka dar turi dirbti. Reikia pasidžiaugti, kad apsiima dirbti ir veikti draugijos labui. Todėl prašysiu visų narių, kad butumėt prielankūs naujai valdybai ir kad pat, pagal išgalę dirbtumėt. Visi turime pasišvesti ir dirbti draugijos labui, nes viena valdyba, be mūsų — narių pagalbos, negali viso darbo atlikti. Meskim į šalį visus piktumus, visus nesu-sipratimus, o imkimies už darbo visi kaip vienas ir dirbkim del Liet. Lab. Dr-jos namo — Lietuvių salės. Kiekvienas susipratęs lietuvis jau žino gerai, kad be tokio namo lietuvių dabartinis gyvenimas nebegali apsieiti. Lietuvių salė — tai mūsų prieglauda visokiuose reikaluose.

Pasidėkvojant šių metų valdybai, atlikta daug gerų darbų, kaip salės taisymas ir kt. Šių metų valdyba susideda iš sekančiųjų asmenų: pirm. J. P. Tuinila, vice-pirm. J. Dragašius, prot. rašt. S. Mockus, fin. rašt. N. Gendrolius, išd. M. Žioba. Direktorai: K. Jurgelionas, M. Žioba, J. Klimas, K. Pratapas, D. Šapalius, K. Vileišis, V. Kedas, K. Plioplis ir A. Komičius. Sekr. S. Mockus.

Svarbus Pranešimas.

Netrukus ATEITYJE bus pradėta spausdinti eilė straipsnių "IS PRUSŲ LIETUVIŲ TAUTIŠKO JUDEJIMO ISTORIJS", parašė A. Rimka.

Straipsniuose bus smulkiai nupiešta prūsų lietuvių politikos partijų, draugijų ir visuomenės veikėjų darbai ir žygiai taipgi tautiškai politiškai idealai ir tt.

Dabar, kuomet visiems rupi Mažosios ir Didžiosios Lietuvos susivienijimo klausimas, mums ypač reikalinga pažinti savo brolių Prūsų lietuvių judėjimo istorija. Todėl pasirupinkit, kad tie "Ateities" numeriai paplistų kuoplačiausiai. Geriausia gi — užsisakyti "Ateitį" ilgesniam laikui.

ANT PARDAVIMO

Saliunas gyvuojantis per daugel metų. Darantis gerą biznį, atsiranda tirštai užgyventoj vietoj tarp lietuvių ir lenkų. Norintieji pirkti arba šiaip apie tą dažnoti kreipkitės prie (70)

VICTOR COLAN.

12 Olneyville Square, Room 1, Providence, R. I.

Išgaminuojam akis ir pritaikom akinius.

H. S. Stone O.D.

Akiu Specialistas.

399a Broadway,

Tarpe E ir F gatviu, South Boston.

Reinkotu Dirbtuve

Dirbam visokios mados Reinkotus Agentams, Krautuvėms ir ant užsakymo privatiškiems žmonėms. Užsisakykite Reinkotą pas mus o tikrai džiaugsitės.

So. Boston Raincoat Co.

344 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Nauja Lietuviška BIBLIJA SATYROJE

maža Biblija 5 1/2 x 8 colius, turi 382 puslapius ir 379 paveikėlius. Labai įdomi ir naudinga kiekvienai ypatai. Žmogus skaitdamas šią Bibliją ir temydamas į paveikėlius, kurie perstato kas buvo pirm suivėrimo svieto ir iki užgimimo Kristaus, užmiria visus savo vargas ir džiaugiasi jogai tokia kniga įgijo, jam bus trumpi žiemos vakarai.

KAINA TIK \$1.00

Norinti gaut šią Bibliją, pinigų slyskit Express ar Pacific Money Order, arba registruotame laiške adresu:

A. V. BAGDONAS
4736 S. Wood St. CHICAGO, ILL.

PARSIDUODA WHOLESAL

Vynų, Likierių ir Cigarų. Parsiduos pigiai. Biznis gerai išdirbtas, lietuvių ir lenkų apgyventoj vietoj. Atsišaukit į "Ateities" ofisą.

Namu Kontraktoriai

Budavojam naujus ir taisom senus namus. Norintieji pasibudavoti ar pataisyti savo namą, kreipkitės pas

WALDO J. DAUKSHA,

Bldg. & Realty Co.

315 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Tel. So. Boston 605

Lietuviška Muzikos Konservatorija

395 W. Broadway, So. Boston, Mass. Inkorporuota 1915.

Prez. ir Direk. Mikas Petrauskas Mokslo metų pradžia Spalio 11 d. Mokinama visi klasiški muzikos skyriai: dainavimas, kompozicija, pianas, smuika, kornetas, klarnetas ir tt. Mokslas pigus.

Geriausia Agentura

Real Estate ir Insurance.

Parduodu Namus, Lotus ir Farmas. Išrendavoju kambarius. Esu Notarijušu ir Taikos sudžia. Visados patarnauju greitai ir sąžiningai. Visokius patarimus suteikiu dykai.

M. CORAN,

366 Broadway, So. Boston, Mass.

Tel. So. Boston 21087

Rezidencija: 218 D St., South Boston.

GERAS SIUVEJAS

Siuваме Siutus, Overkotus ir visokius drabužius Vyrams ir Moterims. Zemos kainos — darbas gvarantuojamas. Visados galima pamatyti sampelius ir naujas madas. Prie šapos taipgi užlaikome ir vyriškų drabužių krautuvę.

PETRAS BUZEVIČIA.

53 Exchange St., Athol, Mass.

Tel. Connections.

Gerai Kriaučiai.

Pasiuvame kogeriausiai sulig naujausios mados

Vyrams Siutus ir Overkotus.

Jeigu norite turėti gerus rubus pigiai, tad ateikite pas mus. Taipgi išvalom ir išprosinam visokias vyrų ir moterų drapanas.

Z. BUDRECKIS,

222 Broadway, So. Boston, Mass.

— ir —

20 Ames St., Montello, Mass.

JUOZAS ZUPKAUSKAS

Šiuomi prneša visiems savo draugams, kad jis yra sąryšyje su didžiausia Drabužių, Vyrų Aprėdaly ir Čevėrykų Krautuve, kurią užlaiko

S. H. HARRISON COMPANY,

662-672 WASHINGTON ST., KAMP. BEACH ST.

Parodykit prielankuma

tikram savo tautiečiui, o aš stengsiuos jums užtai atsimokėti parduodamas geriausiai padarytus visam pasaulij drabužius. Augščiau minėta firma suteikė man tiesą, parduoti visiems lietuviams specialiaiskomis kainomis kad tuomi juos užganadinti. Todėl ateikite visi ir duokite man progą parodyti jums puikiausius HARKO SIUTUS ir OVERKOTUS — istikrųjų geriausius gatavo darbo drabužius visam Bostone, už sekančias kainas: nuo \$12.50 iki \$25.00

Juozas Zupkauskas

Įsidėkite gerai adresą:

HARRISON CO.

662-672 Washington St., Boston.

Didelis Sklodos

J. P. Tuinila, Savininkas

TELEPHONAS OXFORD 4900

Užlaikome Deimantus, Laikrodžius ir visokius Žiedus. Taipgi mes parduodame visokius

SIUTUS IR OVERKOTUS
\$3.00 PIGIAUS

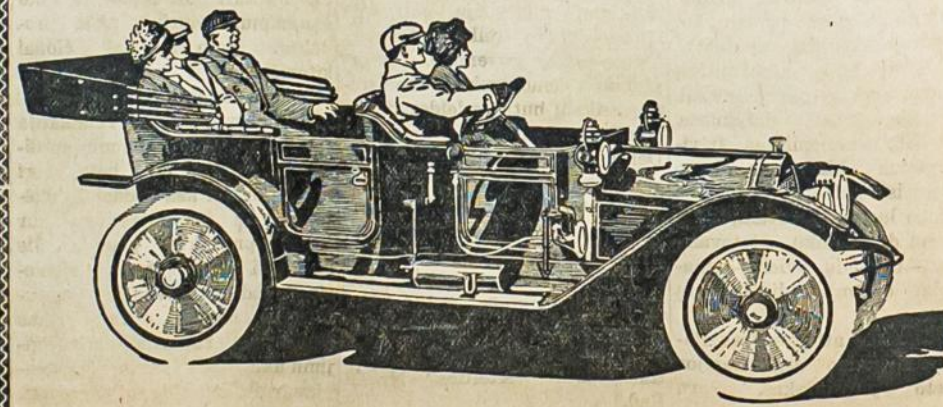
negu kad reikia mokėti bile vienoj Bostono krauvėj. Duodam viską ant bargo — lengvų išmokėscijų. Užlaikome keliaujančius agentus kurie paima orderius ir pristato tavorą Reikalingi agentai kiekvienam mieste Amerikoj ir Kanadoj. Didelį nuosimtį duodom perkupčiams. Nauj didelį katalogą siunčiam ant pareikalavimo, prisiuntus 25 c. stempomis. Musų agentai: S. Čapas, J. Lapie-nius, J. Šidlauskas, F. Witkauskas, P. Rudokas, ir Paul Gaska.

J. P. TUINILA,

822 WASHINGTON ST., BOSTON, MASS.

Visi Biznieriai garsinkites "Ateityje".

Parsamdome Automobilius

Galima pas mumis bile laike pasisamdyt Autmobilių vestuvėms, krikėtyncms pasilinksmavimo partjoms ir visokiems kitiems reikalsams. Adresas:

PENINSULLAR GARAGE,

621 East First Street

(Tel. So. Boston 21003)

South Boston, Mass.